

UNIVERSITAT ROVIRA i VIRGILI
Consell Social

Discurs inauguració del sistema universitari català a la URV
Josep Poblet Tous, president del Consell Social
22 de setembre de 2023

En nom dels presidents i presidentes dels Consells Socials, i en el meu propi, saludem tota la comunitat universitària catalana bo i desitjant un bon curs acadèmic. Referint-me a aquestes institucions en el seu conjunt, i a la URV en particular, els proposo una breu reflexió compartida en tan sols tres aspectes:

1. La LOSU, la nova llei.
2. Suport a les famílies en benefici del talent.
3. Empresa i Universitat han d'incrementar el seu compromís.

Pel fa al primer aspecte, la nova llei incrementa les atribucions dels consells en la participació i la representació de la societat, alhora que vol interrelació entre universitat i institucions, organitzacions socials i teixit productiu. Per això estem en diàleg permanent amb el conseller Nadal, a qui agraïm que atengui i comparteixi les nostres inquietuds. En aquest sentit, avui que ens acompanya el M.H. President, cal fer notar que en relació amb el Pla d'inversions universitàries, enguany hem començat a anar una mica més bé, gràcies, president! Ara caldrà continuar en la mateixa direcció, amb els números previstos en el PIU.

En el nostre cas, també hem parlat amb el subdelegat del Govern de l'Estat, Santiago Castellà, perquè ens ajudi en l'aplicació de la nova llei, ja que l'esforç extraordinari que la URV està duent a terme, a causa a la nostra singularitat, no es veu de cap manera compensat. Un campus de 6.800 km² al llarg de 200 km de distància des de Vilafranca del Penedès fins a Tortosa, passant pel Vendrell, Tarragona, Reus i Vila-seca, obliga desplaçaments de professorat i alumnes, proveïdors, empreses, duplicitats i costos afegits d'administració. Tot és més complex en pro de la necessària equitat entre els diversos campus.

Aquest fet, uns estudis universitaris que s'apropen a les persones, impensable fa uns anys, tan ben valorat per tothom, sotmet la nostra universitat a un estrès econòmic i de funcionament que cal atendre sense dilació. Perquè així ho reconeix la llei, però i sobretot, perquè hauria de ser la justa compensació a la riquesa aportada a totes les àrees urbanes per la Universitat i a l'innegable impuls a l'equilibri territorial del sud de Catalunya. Aquesta característica tan nostra amb trenta-dos anys s'ha convertit en un valor que ens distingeix i ens atorga una

singularitat que les institucions de govern, sobretot les de l'àmbit local, han de considerar i atendre.

Pel que fa al segon aspecte, el suport a les famílies en benefici del talent, una bona part dels universitaris catalans que obtenen beques estan finançats per les nostres universitats, atès que l'Estat no subvenciona la totalitat de la matrícula, raó per la qual cada universitat suporta una càrrega econòmica afegida. Això no ha fet minvar la qualitat formativa dels nostres alumnes. Els becats de la URV provenen de famílies amb la renda per càpita més baixa del mapa universitari. El 33,2% perceben alguna beca o ajut per a l'estudi. Som la universitat que en rep més, gairebé 9 punts per damunt de la mitja catalana. Aquest fet no ha estat un impediment perquè la nostra universitat s'hagi situat en posicions punteres, tant a escala docent com investigadora, en el rànquing català, estatal i mundial.

Conclusió: la nostra universitat i els nostres universitaris treuen bones notes! Això fa pensar en la conveniència d'impulsar algun instrument com un contracte programa social en què el compromís de la Universitat seria la millora constant de la seva oferta d'educació superior i de recerca, i el del món econòmic facilitar que la URV disposés de fons addicionals per assolir la millor promoció econòmica i social, per pal·liar el sobre esforç de la Universitat i la feblesa econòmica de les nostres famílies.

Això ens porta al tercer i darrer aspecte, empresa i Universitat han d'incrementar el seu compromís. Aquesta constatació, extensiva a tot Catalunya, encara és més preocupant en comprovar que les empreses probablement pensen que no necessiten la universitat, ni la nostra, ni les altres, com tampoc inverteixen prou en el seu propi coneixement.

En el nostre cas, l'impacte de la URV al PIB de la nostra regió és d'uns 600 M€/any, i les entrades que tenim del nostre teixit econòmic, empreses i fundacions, són uns 0,8 M€/any: ja està tot dit. Si les 50 primeres empreses aportessin a través de formació, convenis, contractes i serveis només un 0,2% de la seva facturació, facilitarien unes entrades d'uns 15 M€/any, que fora la millor inversió de futur que podrien fer.

Conclusió: La Universitat aporta molt més del que rep. Aquesta realitat reclama de forma urgent revertir la tendència i fer-la créixer en sentit contrari a l'actual.

I això és tot, només ens resta felicitar per endavant la Sra. Calaf, els guardonats i guardonades en aquest acte i desitjar al conjunt de la societat catalana que pugui sentir-se sempre ben orgullosa de les seves universitats.

Que tinguem demà una bona diada de Santa Tecla i moltes gràcies per l'atenció.